

findes i Betænkningen. Jeg maa imidlertid forudsætte en almindelig Bemærkning. Den ærede Ordfører veed jo, saa godt som det høie Thing i det Hele, at saadanne Udtalelser i Udvalgets Betænkning ikke betyde det Samme som en af den samlede Lovgivningsmagt vedtagen Vetingelse; det er kun en Hensiktsang, der ikke har noget formelt Bindende ved sig. En anden Sag er det naturligt, at man taler om Sagen, som den er kommen frem, fordi man gjerne vil komme paa det Reue med hinanden i saa Henseende. Dette har jeg gjort i Udvalget, og hvis jeg ikke ganske misforstod den ærede Ordfører, tog han i sine Udtalelser her i Thinget væsentlig Hensyn til de Bemærkninger, jeg i Udvalget fremsatte om Spørgsmaalet. Med andre Ord: Jeg forstod det saaledes, at det erkjendtes, at det væsentlig maatte være henstillet til Finantsministerens samvittighedsfulde Overveelse at afgjøre, naar det Tidspunkt maatte være kommen, da der var Grund til at anskaffe Maskinen. Det er da ogsaa aldeles klart, at det vilde være unaturligt, om man for at undgaa en Smule Rentetab af 4—5,000 Rbd. vilde opsætte Anskaffelsen, saaledes at man til den Tid, man for Dvrigt var færdig til at arbejde, favnede det Medskab, hvis Nødvendighed man erkjender, blot fordi man ikke vilde bestille det nogle Maanedes tidligere; det kan dog ikke være Meningen, og det kan være vanskeligt nok at faae Maskinen i rette Tid, selv om den bestilles strax. Jeg tror altsaa, at man rolig kan overlade denne Sag til Finantsministeren. Saavidt altsaa med Hensyn til Forslagene til Udgiftsparagrafen. Jeg tror ikke, at der i Bemærkningerne dertil i Dvrigt er Noget, som har Krav paa en særlig Dmtale fra Ministerens Side. — Jeg vender mig altsaa nu til Forslagene til det første Afsnit. Et æret Medlem, som nys havde Ordet (Dinesen), udtalte Ønsket om en nærmere Undersøgelse af og Meddelelse om mindre Spør og Møjer, som maatte tilhøre Staten. Der skal ikke fra min Side være Noget imod saavidt muligt at tage Hensyn til dette Ønske; jeg skal foranledige en noget nærmere Meddelelse til næste Samling i saa Henseende. Kun maa man ikke vente, at den kan ske med nogen Fuldstændighed; det vilde føre altfor vidt. — Hvad angaar det Forslag, som er omtalt under Nr. 8 i Betænkningen, som jo er tiltraadt af det ærede Udvalg, veed jeg ikke rettere, end at dette alt fra Finantsministeren har modtaget nærmere Oplysning med Hensyn til Beløbets Anvendelse. Dette i Anledning af den Forventning, der er udtalt om, at Skovfogeboligen vil kunne opføres betydeligt billigere end for det opførte Maximumsbølb. Det vil ses af de meddelte Oplysninger, at denne Forventning ikke vil kunne gaa i Opsyldelse, forsaavidt en Skovfogebolig skal bygges. — Med Hensyn til den Maade, hvorpaa man skal stille sig til det under Nr. 9 i Betænkningen omhandlede Forslag, er det jo en Selvsølg, at Sa-

gen maa afgjøres i Genhold til, hvad der er vedtaget i Loven om Gærdm Kanals Afhændelse. — Jeg maa være aldeles enig i den Slutningsbemærkning, der findes i Betænkningen under Nr. 10 om, at en nærmere Undersøgelse af det Forhold, som der omhandles, henhører under Statsrevisionen, og jeg skal derfor ikke indlade mig paa enkelte Bemærkninger med Hensyn til denne Sag. Kun vil den ærede Ordfører ikke have overset, at den Omstændighed, at der til disse Transaktioner hører 2 Rarter, i mange Tilfælde, naar man ikke for enhver Pris vil købe eller sælge, faar Indflydelse paa, hvilke Omsetninger der finder Sted. Dette Hensyn til Andres Ønsker vil ikke sjældent forklare, hvorfor enkelte Papirer ere folgte og andre ikke, uden at det paa dette Punkt er nødvendigt at give nærmere Grunde derfor. Jeg vil ogsaa tilføje, at den Omstændighed, at Forholdene i Aar have stillet sig saaledes, at man har anset det for rigtigt at foretage disse betydelige Omsetninger, ikke beviser, at man i et tidligere Aar med Sikkerhed havde kunnet paatage sig den Forpligtelse at skulle gjøre det. Dette med Hensyn til en Bemærkning, der blev gjort ved en Tilbagekuen til tidligere Forhandlinger, som have fundet Sted her. — Jeg glemte at bemærke med Hensyn til de Oplysninger, der ere begærede om Østersfiskeriet, at jeg har anset det for en Selvsølg, at Udvalget ønskede at modtage Ministeriets Svar samlet under Et, hvilket er Grunden til, at Svar endnu ikke er givet. Jeg troede overhovedet, at man, efterat Betænkningen var afgiven, ønskede at opsætte Forhandlingen om dette Spørgsmaal til 3die Behandling, saameget mere som det kunde være muligt, at den egnede sig til en Konference mellem Udvalget og Ministeren, hvilket, som Sagen forelaa, ikke lod sig gjøre uden for stort Bøvær. I de allerførste Dage har jeg, saavidt jeg mindes, kunnet sende Svaret til Udvalget, men jeg har ikke troet, det interesserede dette, om det kom et Par Dage før eller senere. For saavidt der under Nr. 13 i Betænkningen til § 5 er foreslået en Forhøielse af 20,000 Rbd., da er denne jo aldeles kalkulatorisk, og jeg har derfor ikke Noget at indvende derimod. — De to Hensiklinger, der ere gjorte i Betænkningen under Nr. 15, skulle blive Gjenstand for nærmere Forhandling. Overbestyrelsen af Postvæsenet skal blive opfordret til at udtale sig derom, og jeg skal nærmere overveie Sagen. Jeg maa dog sige med Hensyn til den første Kontos Medsættelse med et Beløb af 10,000 Rbd., at det staa meget ubestemt, hvilken Medsættelse i Aarten der derefter forsvaerlig vil kunne værfættets. Efter de Oplysninger, som ere mig meddelte, er der i Finantsaaret 1871—72 befordret 88,919 Reisende med Personposterne, og Enhver af disse kan ifølge de foreliggende Oplysninger antages at være bleven befordret omtrent 4 Mil i Gjennemsnit. Dette er altsaa Udgangspunktet for den foreliggende Kalkule om, hvilken